

et pyramidespil, således at indbetalingen af indskud til initiativtagerne eller tidligere led i pyramiden i sig selv gøres strafbar, uanset om deltageren har udbudt spillet til andre.

Den omstændighed, at spillet er forbudt, og at der er tale om en uønsket aktivitet, kan tale for, at det også skal være muligt at straffe dem, der alligevel deltager. Fra et beslægtet område kan nævnes, at deltagelse i utilladt hasardspil på offentligt sted er strafbar efter straffelovens § 204, stk. 3.

Justitsministeriet har imidlertid fundet det rigtigst ikke at udstrække kriminaliseringen til den blotte deltagelse i spillet.

Dette hænger sammen med, at forbudet mod pyramidespil bl.a. er begrundet i hensynet til at beskytte de ofte uerfarne unge mennesker, der lader sig friste af spillet, og at de pågældende, når arrangementet opdages, typisk har mistet de betydelige beløb, som de har skudt ind i spillet. Det forudsættes i den forbindelse, at selve det at foretage et indskud og dermed deltage i pyramidespillet ikke anses som forsøg på at udbyde spillet til andre.

Det skal fremhæves, at det straffri område for deltagere er begrænset til den blotte deltagelse. Udbreder en deltager spillet ved at hverve nye deltagere, vil der således være tale om at »udbyde pyramidespil«, hvilket er strafbart efter den nye bestemmelse. Også forsøg og medvirken vil i den forbindelse være strafbart.

Det vil således efter Justitsministeriets lovforslag være en strafbar fuldbyrdet forbrydelse at udbyde pyramidespil. Dette kan ske ved at rette henvendelse til andre personer ved brev, personligt, telefonisk el.lign. med opfordring til at deltage i et pyramidespil. Herved realiseres gerningsindholdet i straffebestemmelsen.

Der foreligger altså en fuldbyrdet overtrædelse - og ikke blot et forsøg - når der er rettet henvendelse til andre personer med opfordring til at deltage i et pyramidespil, selv om det ikke ved henvendelsen lykkes at hverve nye deltagere i spillet.

Det vil på den anden side ikke være en fuldbyrdet forbrydelse at indbetale et indskud for deltagelse i et pyramidespil.

Et andet spørgsmål er, hvorvidt der i en sådan situation kan straffes for forsøg.

I almindelighed må en deltager, der indbetaler indskuddet, have forsæt til at udbyde spillet. En beslutning om at foretage en forbrydelse er imid-

lertid ikke i sig selv nok til at straffe for forsøg. Der skal tillige være foretaget en handling, der sigter til at fremme eller bevirke udførelse af en forbrydelse, jf. straffelovens § 21. En sådan handling kan f.eks. bestå i at udfærdige et brev med invitation til at deltage i et hvervemøde.

Indbetaling af indskud kan derimod efter Justitsministeriets opfattelse næppe i sig selv karakteriseres som en handling, der sigter til at fremme udbydelsen. Indbetalingen udgør således ikke et skridt, der tager sigte på at udbyde spillet til andre. På den baggrund har Justitsministeriet i lovforslagets bemærkninger anført, at selve det at foretage et indskud og dermed deltage i pyramidespillet ikke anses som forsøg på at udbyde spillet til andre.

Spørgsmål nr. 11:

Når ministeren skriver i bemærkningerne, at »Justitsministeriet har fundet det rigtigst ikke at udstrække kriminaliseringen til den blotte deltagelse i spillet«, sker der så dermed ikke en udhuling af de almindelige forsøgsregler?

Svar:

I bemærkningerne er der lagt op til, at deltagelse alene i form af indbetaling af indskud ikke skal være strafbar - heller ikke som forsøg.

Baggrunden herfor er, at lovforslaget har udspiring i ønsket om at beskytte de unge mennesker, der er potentielle deltagere i pyramidespillene. Har man alene betalt et indskud uden at hverve andre, kan et strafansvar derfor forekomme hårdt og i modstrid med hovedintentionen bag forslaget.

Endvidere kan det - såfremt det gøres strafbart alene at deltage - blive vanskeligere at komme spillene til livs, fordi deltagerne og deres forældre vil afholde sig fra at anmelde forholdene.

Som anført under besvarelsen af spørgsmål nr. 10 kan selve det at foretage indskud og dermed deltage i spillet efter Justitsministeriets opfattelse ikke anses som forsøg (jf. straffelovens § 21) på at udbyde spillet til andre. Den angivne retstilstand er således ikke udtryk for en udhuling af de almindelige forsøgsregler, men alene udtryk for, hvad der efter Justitsministeriets opfattelse må antages at følge af disse regler.

Spørgsmål nr. 12:

Vil ministeren, efter at loven har været i kraft i to år, udarbejde en redegørelse, hvor de indhø-